

faaet næsten 3 Gange saa mange Rekruter som en anden, et Forhold, der bevirker, at Uddannelsen ikke kan blive ensartet ved de forskjellige Afdelinger, da den større Rekrutbataillon ikke har flere Befalingsmænd end den mindre. At en Bataillon har faaet en usforholdsmæssig stor Rekruttilgang, vil selvfølgelig ogsaa fremkalde Ulemper ved senere Indkaldelse til de større Dvelfer. Efter Ministeriets Forslag vil derimod hver af Fjodfolkets 5 Brigader faae $\frac{1}{5}$ af alt det Mandskab, som ikke er fordelt til Søværnet eller til Hærens andre Baaben, og denne Femtedel fordeles atter ligeligt til 3 af Brigadens Liniebatailloner, hvorved altsaa samtlige de 15 Batailloner, der uddanne Hærens Rekruter, faae et lige stort Antal af disse.

(§§ 9—17.) Efter de nu gjældende Regler bestemmes det efter den første Uddannelse ved Lodtrækning, hvilke Menige der forblive til fortsat Tjeneste, og hvilke der hjemsendes; desuden er Vytning af de saaledes trukne Nummere tilladt. Denne Fremgangsmaade har viist sig uhensigtsmæssig, da derved Vinterstyrken, der skulde tjene til Støtte for de i den korte Tid af 6 Maaneder uddannede Menige, kommer til at bestaa af mindre gode Elementer og ikke forholdsvis indslutter den samme Dygtighed som Værnepligtsmassen i sin Helhed. Ministeriet foreslaar derfor, at Numerbytningen bortfalder, og at Lodtrækningen skal finde Sted, saafnart Rekruterne have givet Møde. Derved ville de Kræfter, der egne sig til Befalingsmand, lettere komme frem, da det er at forudsæ, at de, naar de strax vide, at de skulle forblive til fortsat Tjeneste, da ville anspænde sig for at kunne opnaa at udygøe deres Tjeneste i den heldigere Stilling som Sekondlieutenant eller Korporal, og man vil saaledes kunne vente, at et betydeligt større Antal end hidtil frivilligt vil melde sig til Optagelse i Befalingsmandsskolerne.

Befalingsmandslejerne ved Fjodfolket uddannes ikke i en Centralskole, men ved de Regimentter, hvis Mandskab de skulle føre. Derved ville Regimentterne faae Leilighed til nøie at kjende deres værnepligtige Befalingsmænd og tilige komme til at bære Ansvar for disses Uddannelse.

De større Dvelfer ere henlagte til September Maaned, der bedre egner sig for Bevægelser i Terrainet end Juni og Juli. Ved denne Foranstaltning forges den forfattede Tjeneste noget i Sammenligning med, hvad Hærløven fordrer; men da Lovforslaget foreslaar kun at indkalde indtil 4de Mærgang inklusive, vil den samlede Tjenestetid for det længst til Tjeneste værende Mandskab dog kun i ringe Grad overskride den nu bestaaende og desuden være henlagt til et tidligere og altsaa for den Værnepligtiges private Virksomhed heldigere Tidspunkt.

Hærløvens Bestemmelse om, at der ved Forstærkningsbataillonerne hvert Aar kan afhol-

des større Dvelfer, har viist sig eensbetydende med, at der ingen Dvelfer ere afholdte. Der foreslaas derfor, at der hvert Aar skal afholdes 6 Dages Dvelfer med samtlige Forstærkningsbatailloner.

(§§ 18—51.) I Hærens Kammer er der foreslaaet forskjellige Forandringer dels som Følge af de ovenfor berørte Forslag til Hærens Formation, dels fordi man ikke har kunnet skaffe det store Antal tjenstgjørende Sekondlieutenanter og Korporaler tilveie, som Hærløven tildeler. Afdelingerne, hvorfor man har maattet give Premierlieutenants- og Sergentsklassen en tilsvarende Forøgelse.

Ved Loven af 26de Mai 1868 om Forpleiningskorpset blev Korpsets underordnede Personale indlemmet i Hærens Underofficerskorpset. Den Uoverensstemmelse, at de lavere Poster ere militære, men ikke de høiere, foreslaar Ministeriet heret ved at indordne Forpleiningskorpsets Embedsmænd mellem Hærens Officere. Ved ad denne Wei at lette Officererne at træde over fra Baabnene til Korpset sikrer man dette en god Tilgang til de faste Embedsstillinger, og ved tillige, som foreslaaet, at opgive Aldersgrænserne for Forpleiningskorpset, vil man til Bedste baade for de Paagjældende og for Statskassen kunne bevare Officierer efter naaet Aldersgrænse i deres Baaben i en Virksomhed, hvori de endnu ville kunne yde god Nydelse.

Flertallet formener, at det Feltartilleri, der ikke afgives til Divisionerne (Generalkommandoerne), og det Fæstningsartilleri, der ikke udygøer Besætning i befæstede Punkter, rettest bør være underlagt Artilleriets Chef, ligesom det ogsaa holder for, at Ingenieurtropperne bør underlægges Chefen for Ingenieurkorpset.

(§§ 52—66.) En af Hovedindvendingerne mod den nuværende Elevskole har været, at den tilbels er bleven en Forberedelsesskole for Officersskolen. For at den bedre kan opfylde sin oprindelige Bestemmelse at skaffe Hæren dygtige Underofficere, fastkætt Lovforslaget, at, naar en Elev er udnævnt til Korporal, kan han ikke forlange at hjemsendes, førend han har tjent 4 Aar som Underofficer.

Som bekendt har Officersskolen ikke været i Stand til at skaffe Hæren den tilstrækkelige Tilgang af Officere til at udfylde de ledige Premierlieutenantsnumere, og Hovedgrunden hertil har været, at der fordrer en saa lang Tid til at gjenemgaa de forskjellige Trin af Uddannelsen, at Eleverne blive for gamle, inden de kunne opnaa Udnævnelse til Premierlieutenant. Lige over for Nødvendigheden af at afkorde den nuværende lange Undervisningstid, har Lovforslaget opgivet Hærløvens Fordring om Elevernes forudgaaende militære Uddannelse, selvfølgelig med Undtagelse af det i Hæ-